

கதை ஜமுக்காளம்

பெரிதா ஒலஃ , ஹாரியட் மே சவிட்ஸ்

தமிழில் கிருஷ்ணன்

கதை ஜமுக்காளம்

பெரிதா ஒலஃ , ஹாரியட் மே சவிட்ஸ்

தமிழில் கிருஷ்ணன்

பனி மலைகளுக்கு நடுவே ஒரு சிறிய
கிராமத்தில் “பாப்பா சராஹ்” எனும்
பெண்மணி வாழ்ந்து வந்தார். அந்த
கிராமத்தில் இருந்த குழந்தைகளுக்கு
பாப்பா சராஹ்விடம்
இருந்த ஜமுக்காளத்தில் உட்கார்ந்து கதை
கேட்பதென்றால் அவ்வளவு மகிழ்ச்சி.
அதனாலேயே அதை “கதை ஜமுக்காளம்”
என்று அழைத்தனர்.

ஒரு நாள் கதை சொல்லும் போது நிகோலாயின் ஷூக்களில் ஓட்டை இருப்பதை பாப்பா சராஹ் கவனித்து விட்டார். குழந்தைகள் சென்ற பிறகு நிகோலாயை குளிரிலிருந்து காப்பாற்ற “எப்படி சாக்ஸ் ஒன்று தைத்து கொடுப்பது?” என்று யோசனை செய்தார்.

பனி மழை அதிகமாக பெய்வதால் கிராமத்திற்கு யாரும் கம்பளியை கொண்டு வந்து தர போவதில்லை என்று அவருக்கு நன்றாக தெரியும். பின் எப்படி சாக்ஸ் தைத்து கொடுப்பது?

“எல்லா கேள்விகளுக்கும் விடை உண்டு” என்பதை நன்கு அறிவார் பாப்பா -சராஹ். “நிதானமாக சிந்திக்க வேண்டும்” என்று தனக்கு தானே சமாதானம் செய்து கொண்டார்.

சூடான தேனீர் அருந்தினால் மூளை வேலை செய்யும் என்று எண்ணி ஒரு கப் தேனீர் அருந்தினார் . பாதி குடித்தவுடனேயே அவருக்கு ஒரு யோசனை உதித்தது.

“கதை ஜமுக்காளத்திலிருந்து
கொஞ்ச நூல்களை பிரித்து
நிகோலாயிற்கு சாக்ஸ் தைத்து
விடலாம்!” என்று முடிவு
செய்தார்.

அன்று இரவு எல்லோரும் தூங்கி
கொண்டிருக்கும் போது அடர்ந்த
பனி பாதையில் நடந்து சென்றார்
பாப்பா சராஹ். நிகோலாயின்
வீட்டு வாசலில் தான் தைத்த
சாக்ஸை வைத்து வந்து விட்டார்.

ஒரு நாள் அந்த ஊர் தபால்காரர்
காலையில் வேலைக்கு கிளம்பும்
போது தன் தபால் பையை சுற்றி ஒரு
கழுத்து துண்டு
வைக்கப்பட்டிருந்ததை பார்த்தார்.

அன்று ஊரில் பார்த்த
ஒவ்வொருவரிடமும் “யார் இவ்வளவு
அழகான துண்டை செய்து தன்
பையில் வைத்து விட்டு
சென்றார்கள்?” என்று கேட்டு
திரிந்தார்.

ஸ்கூல் மாஸ்டர் எப்போதும் போல் ஸ்கூல்
ஸ்டவிற்காக விறகுகளை கொண்டு வந்து
வைத்துவிட்டு வெளியே சென்றிருந்தார். சில
நேரம் கழித்து வந்து பார்த்தால் அவர் விட்டு
சென்ற விறகுகளின் மேல் ஒரு 'கையுறை'
இருந்ததை பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார்.

திருமதி இவனொவ் காய வைத்திருக்கும்
துணிகளின் மேல் உட்கார்ந்திருக்கும்
காக்காவை துரத்தி வந்த போது ஒரு
'எப்ரோன்' துணியை தண்ணீர் குழாயின்
பக்கத்தில் கண்டுபிடித்தார்.

மளிகை கடை அம்மாளும் தான்
தினமும் உடுத்தும் பூச்சி கடித்த
போர்வையை விடுத்து ஒரு புதிய
போர்வையை அணிந்து கொண்டு
வந்தார்.

இப்போதெல்லாம் கதை கேட்க வரும்
குழந்தைகள் கதை
ஐழுக்காளத்தின் மேல் நெருக்கமாக
உட்கார வேண்டியிருந்தது.

ஒவ்வொரு நாளும் கிராமத்தில் உள்ள
அனைவரும் ஏதோ ஒரு வகையில்
வியப்பில் ஆழ்ந்தனர்.

குழந்தை ஒல்காவிற்கு ஒரு மெலிதான
'கம்பளி போர்வை' கிடைத்தது
அந்த ஊர் கசாப்பு கடைகார்க்கு கூட
குளிரிலிருந்து அவர் சொட்டை
மண்டையை மறைக்க ஒரு 'கம்பளி
தொப்பி' கிடைத்தது.

இப்போது கதை கேட்க வரும் குழந்தைகள்
கதை ஜமுக்காளத்தின் மேல் இன்னும்
நெருக்கமாக உட்கார வேண்டியிருந்தது.

தையல்காரரின் பூனை ஒரு 'கம்பளி
ஸ்வட்டர்' அணிந்து ஊரில் இங்கும் அங்கும்
ஓடி கொண்டிருந்த போது எல்லோருக்கும்
வியப்பாய் இருந்தது.

இப்போது கதை கேட்க வரும்
குழந்தைகளுக்கு கதை ஜமுக்காளமே
இல்லை.

கிராம மக்கள் இந்த மர்மத்தை கண்டுபிடிக்க
அந்த ஊர் மேயரை அணுகினர்.

அவர்கள் கூறியதை கேட்ட மேயர் “எல்லா
கேள்விகளுக்கும் விடை உண்டு” என பாப்பா
சராஹ் எப்போதும் சொல்லும்
வாக்கியத்தையே கூறினார்.

“சாக்ஸ், கழுத்து துண்டு, கையுறை, அப்ரோன்,
போர்வை, குழந்தைக்கான போர்வை, தொப்பி,
பூனையின் கம்பளி ஸ்வட்டர்” என
அனைத்தையும் பார்த்த கிராம குழந்தைகள்
உடனே கண்டுபிடித்து விட்டனர். அவர்கள்
“இது பாப்பா சராஹ்வின் கதை ஜமுக்காளம்
தான்!” என்று கத்தினர்.

“ஆனால் இப்போது அவரிடம் ஜமுக்காளமே
இல்லையே” என்று நிக்கலோய் கூறினார்.

“ஆஹா.. இதையெல்லாம் நமக்கு பாப்பா
சராஹ் தைத்து கொடுத்ததால் தான் அவரிடம்
இப்போது ஜமுக்காளம் இல்லாமல் போனது”
என்றார் மேயர்.

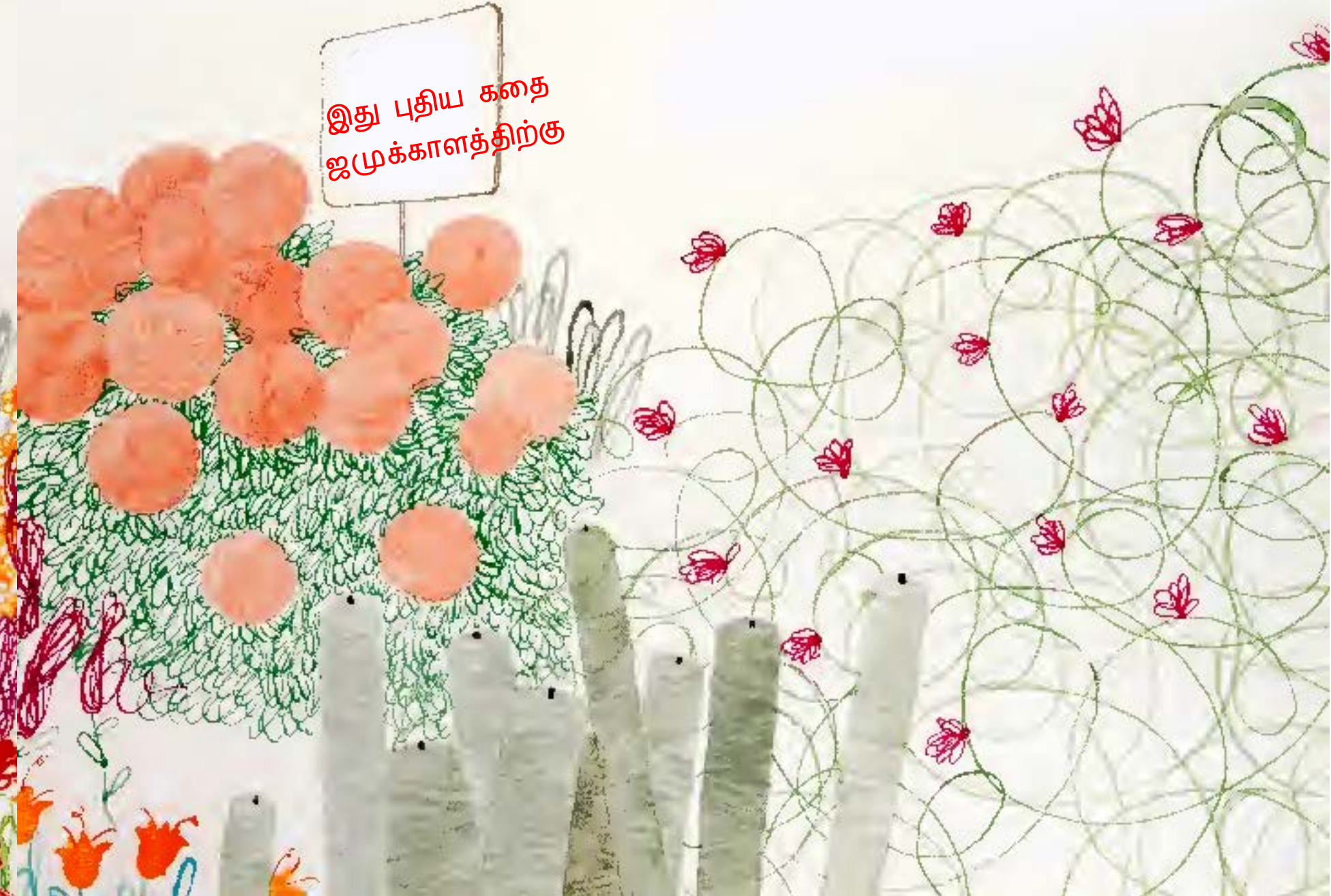
“இப்போது பாப்பா சராஹ்விற்கு ஆச்சரியம்
கொடுக்கும் கடமை நமக்கு உள்ளது” என்றார்
மேயர்.

ஒவ்வொரு வீட்டிலிருந்தும் கொஞ்சம் கம்பளி
துணியை திரட்டி கொண்டு போய் பாப்பா சராஹ்
ஆழ்ந்து உறங்கி கொண்டிருக்கும் போது அவர்
வீட்டு வாசலில் வைத்து விட்டு வந்து விட்டனர்
கிராம மக்கள்.

காலையில் கதவை திறந்த பாப்பா சராஹ் ஆச்சர்ய
பட்டுப்போனார். இவ்வளவு வெவ்வேறு வண்ண
கம்பளி துணியை அவர் வாழ்நாளில் பார்த்ததே
இல்லை. அதன் எல்லாவற்றிற்கும் மேல் ஒரு
பலகையில் வாக்கியம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

அடுத்த முறை குழந்தைகள் பாப்பா சராஹ்விடம் கதை கேட்க வந்த போது புதிய வண்ணங்கள் நிறைந்த ஒரு கதை ஜமுக்காளத்தில் அமர்ந்தனர். பாப்பா சராஹ் “ஒரு கிராமத்தில் எப்படி எல்லோரும் எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்து மகிழ்ச்சியுடன் வாழ்ந்தனர்” என்பதை கதையாக கூறினார். குழந்தைகள் விடை பெற்று செல்லும் போது அலெக்ஸாண்ட்ராவின் ஸ்வட்டரில் ஓட்டை இருப்பதை கவனித்தார். அலெக்ஸாண்ட்ரா விற்கு ஒரு ஆச்சர்யம் கொடுக்க வேண்டும் என்று பாப்பா சராஹ்விற்கு தோன்றியது. ஆனால் பனி மழை இன்னும் பெய்து கொண்டு தான் இருந்தது. கிராமத்திற்கு யாரும் கம்பளி யை கொண்டு வந்து தர போவதில்லை என்று அவருக்கு நன்றாக தெரியும். பின் எப்படி ஸ்வட்டர் தைத்து கொடுப்பது? எல்லா கேள்விகளுக்கும் எப்போதும் விடை உண்டு என்று அவருக்கு நன்றாகவே தெரியும். தன் புதிய ஜமுக்காளத்தை பார்த்து புன்னகைத்தார்.

